

Röntgenveckan Malmö 2015-10-22

Jag heter Ulrica Gustafsson och är från Skellefteå i Västerbotten. Jag sökte ett stipendium från SFFR och fick åka på röntgenveckan i Malmö.

Jag anlände på tisdag kväll så jag missade första dagen och kvällsminglet, vilket var synd men jag kunde inte åka tidigare. Jag bodde på Comfort hotell alldeles vid centralstationen. Jättefint hotell. Upp på morgonen och iväg, röntgenveckan började 08:30 så jag tänkte det var bra att åka i tid eftersom jag inte visste riktig vart jag skulle. Röntgenveckan höll till på Malmö Arena. Jag kom till centralstationen och kände mig helt vilsen. Var hur mycket folk och nedgångar som helst, när man kommer från lilla Skellefteå så var det en jättestor skillnad. När jag gick där och kände mig som mest vilsen så hörde jag någon ropa mitt namn, det var Eva Almer från Jönköping, hon skulle också på röntgenveckan. Vilken lättnad för hon visste precis vart vi skulle åka.

När vi kom fram till arenan så gick jag på föreläsningen om hjärtebarn. Först pratade Anita Brinck som är röntgensjuksköterska, hon pratade om ASD som innebär att det finns ett hål mellan förmaken genom vilket syresatt blod shuntas över från vänster förmak till höger vilket medför att mer blod passerar lungkretsloppet och det kan leda till att höger sida av hjärtat förstoras. Slutningen av hjärtat utförs på angioröntgen med sövt barn. Vi fick följa hur proceduren går till när man monterar in ett ASD-device i defekten, vilket var väldigt intressant. Patienten får gå hem dagen efter ingreppet om allt var komplikationsfritt. Uppföljning görs med lungröntgen och ultraljud efter 6 månader.

Den andra föreläsningen i samma tema presenterades av Marina Björk som är specialistsjuksköterska inom barn och ungdom samt kontaktsjuksköterska, barnhjärtcentrum, Skånes universitetssjukhus i Lund.

Hon pratade om förberedelser och omvårdnad av barn som ska genomgå en angiografibehandling. Hon betonade hur viktigt det är med information och förberedelse till barn som ska genomgå olika behandlingar och operationer. Den ska utgå från den utvecklingsnivå som barnet/ungdomen befinner sig i. Barn och ungdomar blir mer trygga om dom blir delaktiga i sin vård. När barnen blir kallade till en angiografi så får dom både skriftlig och muntlig information så att barnet kan förbereda sig innan dom kommer till sjukhuset. Inför varje procedur tar personalen reda på hur mycket barnet vet och utifrån det förbereder personalen barnet. Personalen gör det genom att visa bilder, visa på en docka och förklara. Dom arbetar enligt FN:s konvention om barnets rättigheter.

Den tredje föreläsaren i samma ämne var Elisabeth Andersson som jobbar som röntgensjuksköterska men även är mamma till ett barn med hjärtfel. Hon berättade om sina erfarenheter om att vara på andra sidan sjukbädden. Det var väldigt intressant att höra om hennes erfarenheter om hur man känner sig när man blir anhörig till en patient. Hur liten man känner sig fastän man jobbar inom vården och vet bra mycket mer än någon som inte gör det. Hennes flicka var född 1997 tror jag, hon genomgick en ASD och är helt frisk idag.

Efter lunch var jag på en föreläsning om äldres ohälsa, den var inte vad jag hade väntat mig, blev lite besviken för jag trodde den skulle handla om hur man kan motverka äldre ohälsa, men det var intressant ändå.

Först pratade Amanda Hellström, sjuksköterska och universitetslektor på Linnéuniversitetet i Kalmar om sömn hos äldre, syftet var att belysa relationen mellan sömnproblem och fall hos äldre, men jag förstod inte riktigt vad hon vill komma fram till, enligt abstraktet som hon skrev inför röntgenveckan så var det att personer med obehandlade sömnproblem har störst risk för att falla och att äldre människor borde undvika farmakologiska sömntabletter och istället använda icke farmakologiska åtgärder ex massage, lyssna på musik, kognitiv och fysisk aktivitet eller kognitiv beteendeterapi. Det finns inte tillräckliga studier än för att styrka hennes teorier, fler behöver göras.

Den andra föreläsningen var av Elin Taube, röntgensjuksköterska, Institutionen för kliniska vetenskaper i Lund.

Hon pratade om att ensamhet kan få allvarliga konsekvenser för kognition, känslor, beteende och hälsa. Ensamhet förekommer i alla åldrar men bland äldre +65 år är ensamhet relativt vanligt. Finns ett samband mellan ensamhet och sämre välbefinnande. Syftet med föreläsningen var att belysa dessa problem. Målet var att ge en ökad förståelse för psykosociala aspekters betydelse för sämre välbefinnande hos äldre.

Den tredje föreläsaren var Anna Melle som är gymnasielärare i historia och samhällsvetenskap. Hon utbildar även i kulturmöten och kulturkrockar, hedersvåld och tvångsgifte samt om patientbemötande inom vården.

Hon pratade om att de flesta personer som kommer från Mellanöstern och Nordafrika har ett helt annat synsätt än vi svenskar har när det gäller hur vi kommunicerar, hur sjukdomar uppstår och hur det är att vistas på institution. Hon pratade om att med en bättre förståelse för varandras kulturer och bakgrund skulle många vardagssvårigheter undvikas.

Den fjärde föreläsaren hette Gunilla Borglin, hon var även moderator för hela föreläsningen. Hon är docent, universitetslektor Malmö Högskola.

Hon pratade om kulturkompetens inom hälso- och sjukvården. Det handlar inte om hur vi ska agera och bemöta personer med en annan bakgrund utan istället handlar det om att försöka förstå de som uppfattas som annorlunda, oavsett kulturell tillhörighet.

På onsdag hade vi också en nätverksträff för röntgensekreterare samt föreningens årsmöte. Vi var ganska många på nätverksträffen vilket var jätteroligt, att få utbyta erfarenheter med andra är både nyttigt och roligt. Tyvärr så var de inte så många av dom som var där som stannade kvar på årsmötet, tror det bara var jag och jag är ändå revisor så jag skulle ju ändå vara med, skulle vara bra om fler ville komma på årsmötet till nästa år.

På onsdagkvällen var det middag och mingel på Malmborgen, det största "diskotek" som jag varit på. Det fanns både diskotek på flera plan, karaoke, uterum och kasino i samma hus. Jättetrevlig kväll och god mat.

Sen hem och sova några timmar för att upp på torsdagsmorgonen och börja med en föreläsning om professionellt bemötande. Föreläsare där var Lennart Siegfeltd som är leg psykolog/handledare. Han var en jätteduktig föreläsare med ett väldigt intressant ämne.

Han pratade om mötet mellan patienter och vårdpersonal, där målet är att på bästa sätt tillmötesgå patientens önskan om bot, lindring och tröst. För att uppnå detta så spelar själva det kommunikativa bemötande en stor roll.

Bemötande från vårdpersonalen har en avgörande betydelse för patienternas upplevelse av vårdbesöket, och är en viktig del i patientens tillfrisknande.

Sen på eftermiddagen var vi på Voising med Inger Ohlén Reingold som är musikedirektör, röst och sångpedagog, Lund

Det var jättekul. Hon visar hur rösten låter och uppfattas och att den spelar stor roll i våran kommunikation. Hon delar ut grundläggande verktyg hur man stärker rösten. Hon lärde oss träna rösten med sång. Vi sjöng 2 sånger i kör bland annat Hooked on a feeling, man blev väldigt upplyft och avslappnad efter det.

På torsdag kväll var det bankett, vi samlades på arenan där vi fick ett glas champagne. Klockan 20:00 öppnades portarna och vi fick ta plats. Till förrätt fick vi ett ägg med lite potatiships och romröra. Sen blev det underhållning Roger Berg Big band med en kvinnlig vokaltrio, sen var det en imitator Anders Mårtensson som var jätteduktig. Middagen drog som vanligt ut på tiden. Middagen var väl klar vid 23 snåret, vi hade allvarligt tänkt gå över gatan till korvmojen för att äta något innan vi svalt ihjäl men när maten väl kom så var den jättegod. Det var hängmörad oxryg med lök, höstprimörer och tryfflemultion till varmrätt till efterrätt var det blåbärs mousse med sockerkaka på brynt smör, violmaräng och gräddfil.

Vi hade ju tänkt vänta på diskot men när storbandsmusiken fortfarande spelade när klockan var 24:00 så gick vi hem. Men överlag så var det en jättetrevlig kväll.

Fredag morgon upp igen, kände mig lite sliten, packade väskan och drog iväg till mässan. Gick på en föreläsning om Effektivare administration i Region Skåne med rätt använd kompetens. Hon som föreläste hette Annette Johansson och hon var medicinsk sekreterare på ortopedien i Malmö. Hennes abstrakt lät så här ” Vad är effektivitet och vem bestämmer det? Effektivt för vem, patienten eller sjukvården.

RAK ett sätt att skapa mer tid för patienten” Tanken var god, det är väl så vi känner också men jag kände att dom låg lite efter oss i hur långt dom hade kommit. Mycket av det hon berättade om har vi ju redan infört. Så jag kände mig lite stolt att vi har kommit ganska långt, fastän det ibland känns som att saker och ting tar så lång tid. Men i stort sett så var vi före dom i utvecklingen.

Nästa föreläsning handlade om hot och våld. Det var en jätteintressant föreläsning, det var en barnmorska som hette Anette Gruvhagen och jobbade inom Kronobergs län med kvinnor som levde med hot och våld. Hon sa mycket som var tänkvärt, saker som man inte tänker på, vilka tecken man ska leta efter t ex om man misstänker att patienten lever i ett hot och våld förhållande.

Den föreläsningen var slut 12:15 så då hämtade vi våran lunchmacka och sen gick vi över till det megastora köpcentrat som var precis över gatan. Det hette Emporia och det är det största köpcenter jag har varit in i, där kunde man spendera hela dagen om man ville och ändå inte hinna in på alla affärer. Mäktigt. Sen tog vi flygbussen till flygplatsen och åkte hem. En sammanfattande bedömning är att det har varit en fantastisk vecka.

Vid pennan

Ulrica Gustafsson